

Zasmejme sa

Mamička vraví synčekovi:
-Jožinko, budúci rok už budeš v druhej triede a to už budeš moc' utierať riad...
-Tak to radšej prepadnem ...

Mladý futbalista volá otcovi:
Oci, oci, videl si ten zápas?
Dal som dva góly!
Nie, nestihol som a ako sa to skončilo?
1:1...

Príde Japonec do baru a hovoriť: Ting ping mink Coca cola.

Čašník vypúli oči a pýta sa:
Dva deci čoho?

Je to biele a letí to nahor, čo je to??
Postihnutá snehová vločka

Na strednej škole prváci píšu písomku. Učiteľ zbadá, že jeden žiak má ľahák. Žiak ho inštinktívne rýchlo schoval a prišiel k nemu učiteľ.

Hľadá ho a učiteľ ho po dôkladnej prehliadke nevie nájsť: Kam si ho schoval?!
To by som aj ja rád vedel....

Babke ukradli bicykel. Okoloídúci sa pýta:
-A volali ste políciu?
-Volala som.
-A čo vám povedali?
-Že oni to neboli...

Viete ako sa povie po japonsky krčma?
Ta-ha-ma-to-tam!

Učiteľ sa pýta Mórička:
-Keby si mal sedem cukríkov a ja by som ťa o dva poprosil, koľko by ti ostalo?
-Stále sedem.

Dvaja opití si privolali taxík. Taxikár zbadal, že

sú opití, tak len zapol motor, hneď ho vypol a povedal:

- Už sme tu.

Tak mu dali peniaze, jeden poďakoval, ale druhý mu takú vrazil, že až.

Taxikár myslel, že si všimol, že sa s autom vôbec nepohol z miesta, tak sa ho opýtal:

- A to začo bolo?

A on mu vraví:

- Nabudúce neleť ako blázon!
Si nás mohol zabiť.

Príde guláš do žalúdka, pekne sa usadí, za chvíľu dojde vodka, potom druhá, príde aj pivo, víno.. a guláš si vraví:

Eeeeeej hore bude dajaká paaarty, idem sa pozrieť!

Nadriadený sa pýta pracovníka:

Čo myslíte, že je základný problém v našej firme - nevedomosť alebo nezájum?

Pracovník: Nevieam a ani ma to nezaujímá.

Šéfredaktor: Danka
Design: Laco, Ľubka, Stanley
Tlač: Danko, Murko, Kuchčík
Zalamovanie: Janka

Redakcia

Úvod: Danko

Článok: Julča

Príbeh: Nika

Vtípy: Kuchčík, Danko

Hlavalamy: Kuchčík

Špeciál: Pivo

Iskry: Hanka

Adresa: Riešky, Gymnázium Grösslingová 18,
811 09 Bratislava

Riešok

Rieškarský časák

Číslo 2.

Ročník 6. 10/11

NEPREDAJNÉ

Ahoorej detúrence! :)

Tak čo, ako vám to ide? Riešite až sa vám parí z hláv? Alebo ste to nestihli? Nevadí, sú tu ešte dve kolá! Ale radím – nenechávajte si to na poslednú chvíľu – neoplatí sa to ;) No a áno.. Už je škola v plnom prúde... Možno trochu stresu a tak, no nezdvajajte sa. Nikdy to nie je také zlé, ako sa to zdá. A navyše je tu kopa skvelých vecí.

A že aké? Nuž napríklad Riešky!! A momentálne aj to, čo práve držíte v rukách – náš skvelý oRiešok! :) Áno, ako si môžete všimnúť, je tu pár iných vecí. Prvá čudná vec – úvod píšem ja a nie Bocky :D no, ehm, druhá taká vec, takisto aj obsah oRieška sa trochu zmenil, asi ako je tu pre vás nový štáb :) Ani tento raz sme však neostali stáť len tak bez zájumu, aby sme vás potešili, aby ste zrelaxovali, zabavili sa, niečo sa dozvedeli... a teda späť ku príkladom :P Ale nie ;) kebyže to práve teraz urobíte, pridete o veľa podstatných, dôležitých a super vecí, lebo myslím, že práve tu sa nachádzajú excelentné príspevky, ktoré nesmieme vynechať! ;)

Fúúú... Toto počasie... asi aj vám sa moc k ničomu nechce, čo? (aj keď práce je celkom dosť) Asi je nejaký začarovaný mesiac, alebo aspoň obdobie. Alebo je to možno aj tým počasím, jak sa ozimilo! Hrozné, už ako sme si ledva zvykli na krásne príjemné teplé letné dni, zrazu je tu taká zima, že sa ani nestíham čudovať kde sa berie. A navyše ešte keď je napísané, že má byť 24 stupňov (čo pokladám za celkom teplo) a na von potrebujem dlhé nohavice a mikinu! Hlavne ráno. Poobede už ani tak nie, dá sa. Ale, nepáči sa mi to moc (hlavne keď bude zima, a ja

mám nultú hodinu plávanie :P uf, to bude ešte úplná tma a mráz vonku o siedmej čoskoro...) prosím si teplo, (nie že by bola zima zlá, alebo by som ju nemala rada, ale tak...), a s ním aj viac času na všetko. Vy hádam nie?

Veru, chýbajú nám prázdniny. Najradšej by som asi vymyslela aspoň týždeň prázdnin v najbližších dňoch :D keby to šlo.

A čo je hrozné? Vôbec si neviem zvyknúť na to, že už som sexta! :D strašné, stále „počúvam“ na kvinta; a kvinta je stále kvarta, a kvarta je stále tercia a pod... ako každý rok ;) nuž ale, niečo sa končí a niečo sa začína (na tie ťažké dni a noci sa dnes ľahko spomína – pieseň zo superstar) už si aj spievam :D to len tak. No, a veď toto – čo skončené ma mrzí je práve moje účastníctvo v Rieškach :(škoda toho, keď toto bol už posledný tábor. No nevadí. Bol úžasný, ako aj všetky ostatné akcie s Rieškami :) A inak, pre tých, čo ma nepoznajú, teda skôr tí, ktorých som už ja nestihla spoznať, vôbec to nevadí, možno sa časom spoznáme; no vám všetkým, detúrence, želim pevné nervy a držím palce s riešením :) Dúfam, že sa vám náš obohatený oRiešok bude páčiť, že splní vaše očakávania, a že vám padne vhod :) Riešte Riešky!

P.S.: mám pre vás takú povedačku: Vyskočil vyskočil, Vyskočila preskočil, Vyskočila vyskočila, Vyskočila preskočila. Pekný deň
Danka

RIEŠKY

Osobnosť čísla

Čaute Rieškari! Máme tu nové číslo oRieška a s ním aj rozhovor s jedným úplne total-brutal šialeným dievčiskom... Nie je to nikto iný ako naša nádejná budúca vedúca Hanka! Určite ju mnohí poznáte, ale v tomto rozhovore sa dozviete veci, o ktorých by sa vám ani nesnívalo - napríklad to, ako sa dostala k Rieškam, alebo to, že doma preferuje domáce násilie...

Julča: Čau Hanča!

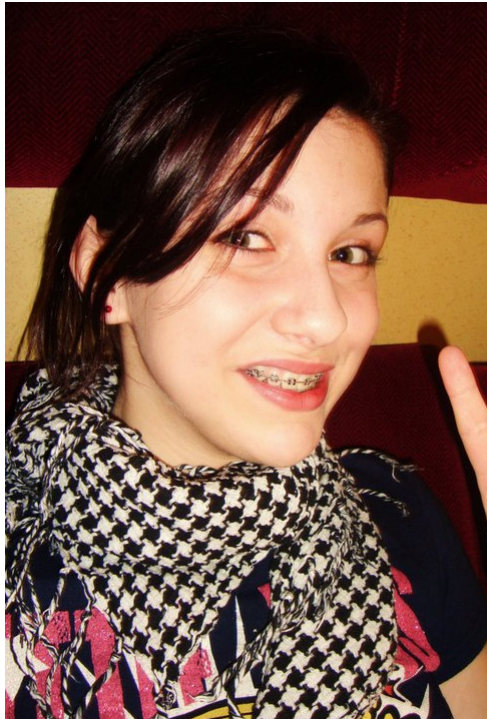
Hanča: Čau Julča!

Julča: Čo máš nového?

Hanča: Nového! Zákerná otázka! Čo ja viem... Knihu mám novú! A nechty mám hnedé, lebo som ti farbila vlasy!

Julča: Kúl, a ja mám hnedé vlasy (nič prekvapivé)! A akú máš knihu?

Hanča: Takú kúl. Že Mariotovi dediči, ale nikto to nepozná! (rozhorčený pohľad)

Julča: Zaujímavé! Dobre, a teraz sa nám predstav... Čo si za, z akej ríše, kmeňa, triedy a radu pochádzaš?

Hanča: Óha... z ríše Slovenskej, kmeňa GJHáckeho, triedy... kvinta! A radu Rieškarskeho!

Julča: A teraz nám povedz, ako si sa dostala k Rieškam.

Hanča: No, to bolo ešte v prime, kedysi dávno pradávno... Mali sme angličtinu a učiteľka ma vyvolala, aby som z niečoho išla odpovedať, a ja som to ABSOLÚTNE že nevedela, a ako som sa už dvíhala, že idem teda pred tabuľu, tak nám do triedy vleteli Laco s Emilom (vedúci, pozn. redakcie) s tým, že idú propagovať Riešky, že je to nejaký seminár a že je to super. Tak som si povedala, že budem ochotne riešiť čokoľvek, čo ma zachránilo pred tou päťkou... Tak som riešila. V prime som nešla na sústredká, lebo som bola lama a bála som sa, že tam nikoho nebudem poznať, a tak... A v sekunde som išla na moje prvé sústredko, bolo to super a odvtedy na Rieškach závisláčim.

Julča: Tak to je super! A akým spôsobom si pre Riešky zneužiteľná teraz? Keď už nemôžeš riešiť...

Hanča: Ehm, no... aj v tomto oRiešku bude pravdepodobne niečo odo mňa... a budem opravovať príklady... a pomáhala som vyberať príklady... a tak.

Julča: A čo plánuješ v Rieškach dosiahnuť?

Hanča: No neviem! Teda, chcem byť vedúca, asi.

Julča: Prekvapivé... a vieš nám povedať nejaký rozumný dôvod, prečo by si chcela byť vedúcou?

Hanča: No, lebo Riešky sú super, a prestať s nimi len preto, že som už akože stará, mi pripadá ako blbosť.

Julča: A teraz nám povedz nejakú pikošku z tvojich účastníckych časov. Najkrajší zážitok.

Hanča: Najkrajší zážitok... lol... Neviem, pre mňa sú celé Riešky jeden z najkrajších zážitkov v mojom živote, takže neviem nič

Zákulisné iskry

je tu aj možnosť, že by si to vôbec nevšimol – koniec koncov, nebolo by to prvýkrát .

sami...

Z istých nevysvetliteľných príčin sa nikto nejak o nehmie do opravovania príkladu číslo 5 (riešení tohto príkladu je vždy najviac, lebo ho môžu počítať všetky kategórie – pozn. redakcie). Toto kolo sa na to viac-menej ochotne podujali Phil, Marka a Uľa, no napriek Philovmu podplácaniu typu „pozvem vás na kofolu, ak to pôjdete s nami opravovať,“ sa k nim už nikto viac pridať nechcel.

Dada prežíva hlboké sklamanie. Zistila, že existuje niečo ako zapisovanie pravdivosti výrokov do tabuliek pravdivostných hodnôt a je pobúrená, lebo sa to v škole neučili a jej to pripadá super. Koľká krivda!

Hanka má v poslednom čase tendenciu omieľať frázy o spiacom drakovi, ktorého by sa nemalo štekliť. Občas to z nej dokonca vypadne aj po latinsky! Či ide o číry psychopaticizmus, alebo o skryté posolstvo, posúďte

A na záver je našim veľmi príjemným údelom pustiť do sveta informáciu, že Marka a Dada boli menované za vedúce! Všetkým, samozrejme, gratulujeme!

To je pre toto číslo všetko, no nezúfajte, v nasledujúcom vydaní oRieška sme tu znova s pravidelnou dávkou informácií o ľuďoch, čo pre vás Riešky s láskou a nadšením pripravujú ;)

Špeciál

V tomto čísle sa vám špeciálne venuje (možno ho poznáte, možno nie) Pivo!

Zdravím všetkých čitateľov Oriška! V tejto rubrike som si pre Vás pripravil moju obľúbenú básničku z detstva. Verím, že sa Vám bude páčiť.

POSOLENÁ BÁSEŇ
Valenín Šefčík

Poslal osol z Osla,
poslal z Osla osla.

Z Osla posla k oslovi,
ktorý nebol z Osla.

Príde posol k oslovi,
takto osla osloví:

„Milý osol!

Ja som posol osla z Osla.

Osol z Osla ma tu poslal,
aby si mu poslal osla,

ktorý nie je z Osla.“

„Milý posol,“

vraví osol, ktorý nie je z
Osla.

„Keby som bol osol z Osla,
iste by som poslal
maličkého osla.

Lenže nie som osol z Osla,
dovolím si preto poslať
poriadneho osla.

A to teba, milý posol,
lebo ty si väčší osol
ako osol z Osla.“

Odišiel posol od osla,
nevrátil sa už do Osla.
Nevidel viac osol z Osla
ani osla, ani posla.

Hlavalamy

1	2	1	3						
				5					
					6				
	2								
			4	7					
6						7	5	4	
									3

V tomto hlavalame ide iba o spájanie rovnakých čísiel, pričom sa nesmú spojovacie čiary pretínať (štvorčekom bez čísla môže prejsť čiara len raz). Veľa zábavy :)

Zákulisné iskry

Ako obyčajne, aj v tomto čísle oRieška vám prinášame zaujímavé klebety zo života vedúcich (či už sa to dotýčným vedúcim páči, alebo nie :D), tentoraz však nie pod zaužívaným názvom „Čo sa šušká“, ale pod novým krycím menom „Zákulisné iskry“.

Tak napríklad, z príčin širokej verejnosti zatiaľ neznámych sa Janka zbavila svojich dredov, o ktorých ste sa mohli dočítať v rozhovore s Jankou minulý školský rok. Jedna zo (zatiaľ) nepotvrdených teórií však je, že to bola zmena školy, ktorá doľahla na jej duševné rozpoloženie a podnietila ju k tomuto činu. (Janka tento rok prestúpila z GAMČE do IB programu na Gymnázium Jura Hronca – pozn. redakcie)

Kuchťík sa sťažuje, že v Šamoríne skapal pes a v týchto dňoch je ho každoročne cítiť omnoho viac, nakoľko jeho zdochlinový smrad podporujú zetory rozhadzujúce hnoj po okolitých poliach. Tvrdí, že tento horibilný pach do-

konca neutralizoval zápach jeho spotených spolužiakov po telesnej, ba priam ho vysoko prebil, a to už je vraj čo povedať. Súcitíme.

Julčine vlasy sú na miernejšie zmeny farby už zvyknuté, preto sa Julča s pokojným svedomím rozhodla vlasy si zafarbiť znova. Rozhodla sa pre rovnaký odtieň ako minule, len aby zlikvidovala odrastené časti vlasov a aby si to jej rodičia nevšimli.

Dávkovanie však neodhadla. Bezvýhradne nasledujúc inštrukcie na obale si kúpila hneď dve dávky farby – odporúčané množstvo pre vlasy dlhšie, ako po plecica – a hneď si aj obe nainštalovala na hlavu. V nasledujúcich chvíľach sa presvedčila, že to nebol najlepší nápad. Farba – (ironický tón ON) prekvapivo (ironický tón OFF) – chytila silnejšie, než pôvodne mala. Mama si to – našťastie – nevšimla, tak Julča už len dúfa, že sa to aspoň trochu vymyje, kým pôjde so svojím otcom do New Yorku (kvôli tejto ceste dokonca tentokrát nemohla opravovať - pozn. redakcie), aj keď

Osobnosť čísla

odtiaľ nejakú vyseparovať...

Julča: Tak povedz nejakú historku!
 Hanča: No... napríklad ako som s tebou, Liou a Mimou (účastníčky a riešiteľky)... no, to radšej nie (smiech). Asi keď som bola na mojom prvom sústredku, tak na GPčku (hra na sústredku, pozn. redakcie), pretože nemôžem behať (astma, chůďatko), som bola s Mončou (vedúca, pozn. redakcie) na stanovisku, a pamätám si, že nám cez to stanovisko v strede hry prešli kravy. A že nám ho zničili. Normálne stádo kráv nám prešlo cez stanovisko. To bolo dosť zlé, sme to tam potom museli dávať do pôvodného stavu...

Julča: Máš aj nejaké iné záľuby ako dávať ma drepovať a hladkať všetkých ako kone? (zákerný smiech)

Hanča: Čo ja viem...? Tak... rada čítam. A rada spievam. A rada riešim Riešky (ale to už nemôže... pozn. redakcie). A rada bijem môjho brata (zákerný pohľad). Nie, vlastne, ja ho ľúbim, ale z času na čas si zaslúži takú výhovnu!

Julča: Čiže aký je tvoj vzťah k hudbe? Hráš na nejaký nástroj?

Hanča: Hrala som na flautu 5 rokov, a na klavír 1 rok. A na poslednom tábore sa zopár ľudí tvárilo, že ma

chcú učiť hrať na gitaru...

Julča: Hm, hudobná virtuózka. (smiech)

Hanča: (smiech) Jasné, už len ja hudobná virtuózka! Julča, pila si?! (Julča nepije, pozn. redakcie :D)

Julča: Je teoreticky nerentabilné diskutovať s tebou o tejto paradoxnej dileme... Ale mu-

sím sa ťa to spýtať: Čo ty a škola?

Hanča: Dyk móre, no tak ako... Budova to není najkrajšia, spolužiaci tiež nie sú najlepší - česť výnimkám (ani najkrajší, pozn. redakcie). Učiteľia sú v pohode, ako ktorí, vlastne teraz už ani tak moc nie. Hlavne z našej matikárky mám duševné psychózy (nie je jediná, pozn. redakcie), ale tak prežívam...

Julča: Keby si si mohla vybrať My Little Ponyho akejkoľvek farby, aký by bol?

Hanča: (smiech) No... tak asi čiernu, nie?

Julča: A akú by mal hrivu?

Hanča: Fialovú so žltými mašličkami.

Julča: Kúl. A preferuješ viac orieškovú, alebo mliečnu čokoládu?

Hanča: Vieš čo?! Orieškovú, takú ľúbim, po nej sa väčšinou dusím, ale ináč je super. (Hanča má na oriešky alergiu, pozn. redakcie)

Julča: A teraz ešte odkáž niečo pekné na záver našim riešiteľom.

Hanča: (zamyslený pohľad) Nikdy neštekliťe spiacieho draka! Mohlo by ho to našťvať :D.

Príbeh

Zas je tu niečo nové pre vás, a to – príbeh! :) do tohto čísla nám prispela aj Nika, a to práve svojou peknou fantáziou. Má pre vás tento super príbeh. Možno si myslíte, že ho poznáte, no nič nie je také, ako sa zdá.. :) Príbeh o troch kozliatkach:

Kde bolo, tam bolo, žili raz 3 kozliatka menom Hanka, Julča a Zajko. Žili spolu s mamou kozou a s otcom capom v malom domčeku na kraji lesa spokojným životom. Jedného dňa však museli mama koza aj otec cap náhle odísť pracovať na pole, a tak museli zostať kozliatka doma samé. Ale ešte pred tým sa kozliatka dohodli s mamou kozou, že nebudú dvere nikomu otvárať. „No a ani tebe mamička?“ pýtal sa ustráchaný Zajko mamičky. „Ale samozrejme, že mne áno,“ odvetila mama koza pobavene. „Lenže ako máme vedieť, či si za dverami ty, alebo niekto iný?“ zvedavo sa spytovala Hanka. „Júúj Hanička moja, veď sa najprv pekne opýtate, že kto tam je a ak to budem ja, tak ma podľa hlasu určite spoznáte.“

„A čo ten starý prefikáný vlk Emil, ktorý nás už minule otravoval? Počula som, že bol u kováča a hlas si nechal prerobiť tak, aby znel ako ten tvoj,“ povedala Julča.

„Ach kozliatka moje, veď vy máte úplnú pravdu,“ vzdychla si mama koza. „Lenže aj keď je vlk Emil možno prefikáný, dopočula som sa že nevie vôbec počítať, preto kozliatka moje, dvere otvoríte len vtedy, keď vám vypočítam príklad, ktorý mi dáte. Takto budete mať úplnú istotu, že za dverami stojím naozaj ja a nie ten strašný vlk Emil.“

A tak mama koza odišla pracovať na pole. Vlč Emil, ktorý bol vtedy neďaleko domčeka zazrel mamu kozu ako odchádza do práce a už sa mu zbíhali slinky na kozliatka. Tak sa teda vybral smerom k domčeku, kde boli kozliatka teraz úplne samé. Nič netušiacie kozliatka sa vlastne celkom tešili, že majú celý dom iba pre seba. Celé ráno iba veselo pobehovali a hrali sa. Lenže v tom zrazu počujú ako niekto klope na dvere. Kozliatka sa rýchlo zbehli pred dvere a spustili: „Kofko je 7x8?“ Zaskočený vlk zo seba vyjachtal: „Veď ja som vaša mamička, prečo si zo mňa robíte srandu? Doniesla som vám predsa čerstvé mliečko, tak mi ihneď otvorte tie dvere!“ Kozliatka sa však nedali oklamať a vlka poslali hneď preč. Nešťastný a hladný vlk Emil sa teda pobral preč. Cestou lesom mu však zrazu niečo napadlo. „Zájdem ja za mojou starou priateľkou líškou. Tá ma naučí počítať a potom bude hostina!“ uvažoval vlk Emil nahlas. Tak sa aj napokon stalo. Stará líška ho naučila celú násobilku naspamäť a tak sa natešený vlk pomaly vracal k domčeku, kde sa práve kozliatka hrali na skrývačku. Zaklopal na dvere, no tentoraz pribehla k dverám iba Hanka a Julča. Zajko si totiž myslel, že ho chcú takto tie dve iba prekabátiť, a tak zostal radšej vo svojej tajnej skrýši. Hanka a Julča teda spustili: „Kofko je 9x6?“ Vlč chvíľku zaváhal a potom odpovedal: „Veď to je predsa jasné, 9x6 je 54!“ Hanka a Julča, ktoré počuli správny výsledok ani na chvíľu nezaváhali a dvere otvorili. No čakalo ich však nepríjemné prekvapenie. Vlč Emil sa okamžite rozbehol za Hankou a Julčou a napchal ich do vreca. Chvíľu hľadal aj Zajka, no Zajko bol tak dobre skrytý, že vlč ho nevedel nájsť. Zrazu zazrel z okna starú kozu ako sa už pomaly blíži k domčeku a tak vzal nohy na plecia a rozbehol sa cez kopce a polia smerom do lesa. Keď si myslel, že už je dostatočne ďaleko, sadol si a chvíľu si vydýchol. Medzitým sa mama koza vrátila domov. Dvere boli dokorán otvorené a v kúte iba Zajko sedel a ticho nariekal. Zhrozená mama koza sa spytovala Zajka, čo sa stalo a ten jej nakoniec vysvetlil ako sa hrali na skrývačku a ako vlč uniesol jeho dve sestričky. Keď si to mama koza vypočula, bleskovo sa rozbehla za vlčom. Netrvalo dlho, kým ho dobehla. Vlč si spokojne ležal na trávke a vedľa seba mal položené vreco s kozliatkami. Mama koza teda využila príležitosť a nič netušiacemu vlčovi dala poriadnu príučku. Nešťastný vlč Emil teda s prázdny brucho utiekol kadeľahšie a mama koza zobrala svoje milované kozliatka domov, kde si ďalej žili svojim spokojným životom až kým nepomreli.

Hlavolamy

Relaxu je dosť, tak si dáme aj taký menší tréning pre naše mozočkyyy ;) Čo poviete? Tu nám Maťo Kuchár, inak zvaný Kuchtík, venoval dva pekné hlavolamy – takže šup šup:

Možno si myslíte, že obyčajné sudoku, to je nuda.

No nie je až tak obyčajné, okrem klasických podmienok musí dané pravidlo platiť aj na diagonálach.

Veľa šťastia :)

		7				2		5
			2	8	7			
3			1					4
	3	2					7	
	7						5	
	6					4	1	
7					8			3
			7	6	4			
2		5				6		